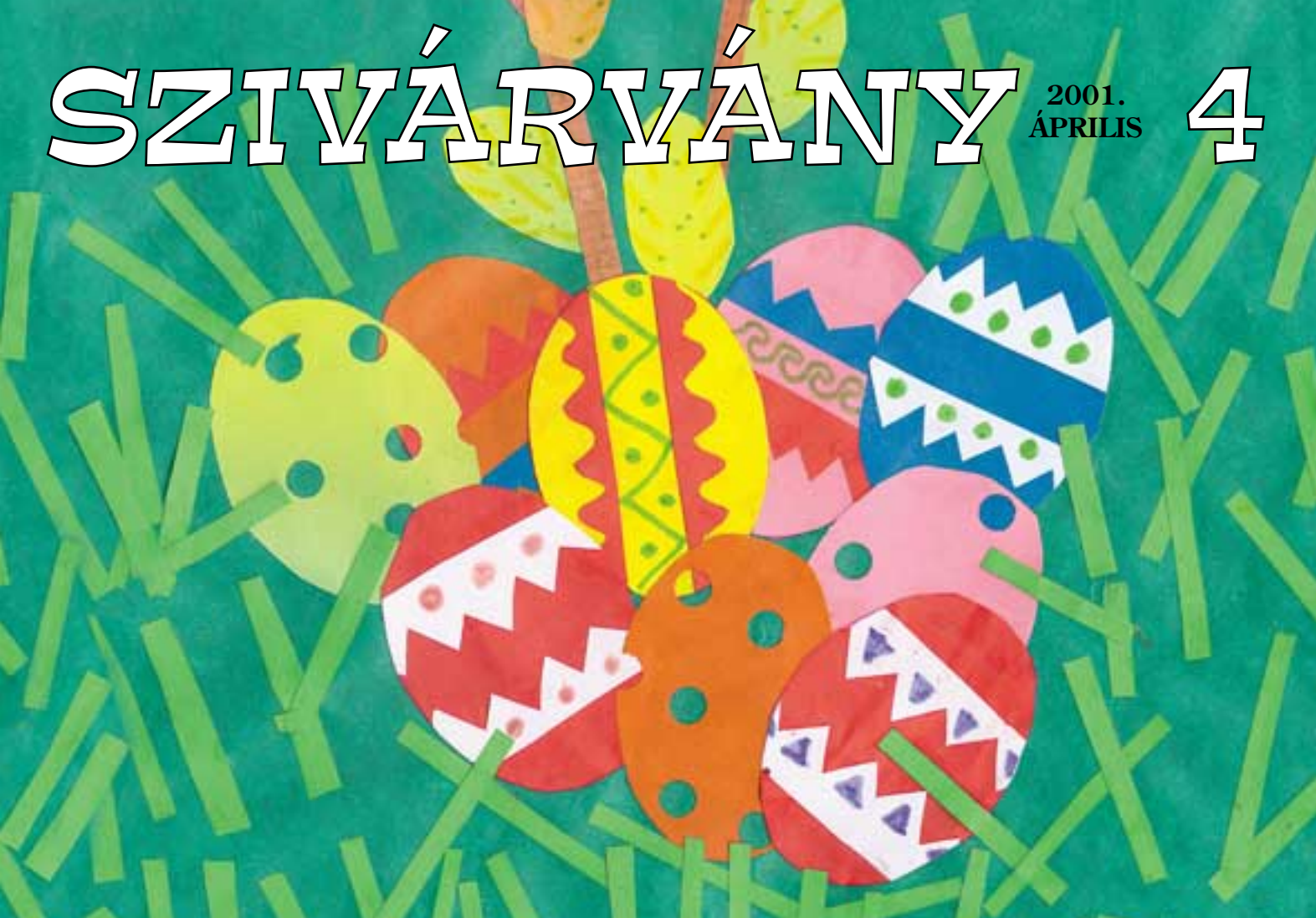

SZIVÁRVÁNY

2001.
ÁPRILIS

4

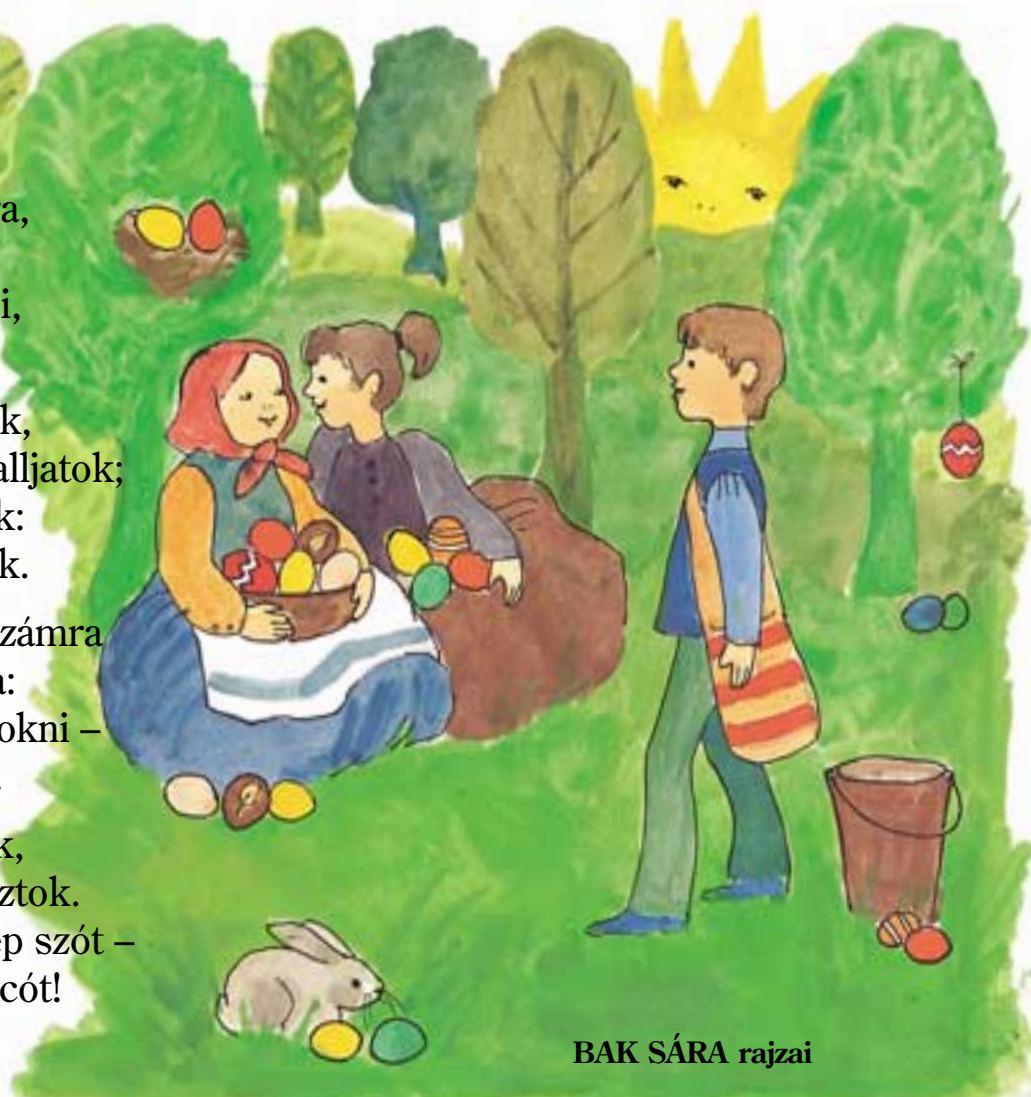
HÚSVÉTOS

Most virradtunk víg órára,
hímes húsvét hajnalára,
húsvét hajnalt köszönteni,
lányt az ágyból kiönteni.

Lányok, lányok, ugorjatok,
nehogy szégyent most valljatok;
meleg paplant lerúgnotok:
köszöntőt kell fogadnotok.

Isten ments, hogy dézsaszámra
kútvizet zúdítsunk lányra:
más szokásra kell már szokni –
szagosvízzel locsolkodni.

Lányok, lányok, illatoztok,
de csak úgy, ha tojást hoztok.
Hímes tojást, néhány szép szót –
dehogyan várunk egyéb cécót!

FODOR SÁNDOR

ÖNTÖZŐVERS

Én vagyok az első testőr:
Krisztus koporsója mellől
eljöttem, mert a halott
Úrjézus feltámadott.

Levettem lándzsát-vértet,
inkább beállok kertésznek:
sorra öntözgetni járok
minden nyíló, szép virágot.

Szép virágot itt is leltem,
örvend neki az én lelkem!
S ha szabadna, mostan itt –
megöntözném egy kicsit!

Nem kívánok érte mást,
csak egy szép piros tojást!

Rajzolj mindenik tojás mellé annyi pöttyöt, ahány ugyanolyat találtál
a képen. Figyelj a színre és a mintára is.

Az erdő közepén, egy vén cserfa alatt kicsi házikó állott. A házikóban lakott nagy szeretetben Tapsi úr a feleségével, meg a két gyerekével.

Újév reggelén Tapsiné azt kérdezte az urától:

– No, édes apjukom, mit

A HÚSVÉTI TOJÁSOK

MÓRA FERENC NYOMÁN

főzzek ma ebédre? A kamrában csak egy kis szecska, a piacon senki a nagy hó miatt, még egy kis fahéjat sem hozhatok, hiszen ebben a kegyetlen hidegben a fáknak is szűkségük van a kergükre.

Az öreg nyúl megvakarta erre hosszú füle tövét.

– Gyerekek – mondta –, menjetek át a tisztásra az erdész bácsihoz. Kívánjatok neki boldog új évet, s kérjétek, segítsen rajtunk egy kis főzeléknek való zöldséggel.

Az erdészné adott is nekik négy-négy nagy répát.

Aznap nyúléknál igen jó ebéd volt. Első fogásul répaleves, aztán pirított répa répa-

mártással, a harmadik fogás répafőzelék, végül rántott répa.

A télnek vége lett. Az erdő tele volt bársonyos fűvel és illatos herével. Hanem azért Tapsiék nem feledkeztek meg az erdészekről. Húsvét éjjelén meglátogatták őket.

Elöl Tapsiné ment, egy-egy piros tojást vitt a hóna alatt. Tapsi úr akkora tojást hengergetett maga előtt, amelynél nagyobbat és szebbet sose láttam. Kék bársonyból volt arany abronccsal. Aztán jöttek a többiek, kosárban, pici szekérben hozták a sok húsvéti tojást. A kertben

serényen munkához láttak. A kicsinyek ügyes fészkeket raktak a fűben, a bokrok alatt, az öregek óvatosan elosztogatták a tojásokat a fészkekben. Mikor elvégezték a munkájukat, uzsgyé!... visszairamodtak az erdőbe.

Másnap az erdész gyere-

kei szétfutottak a kertben. Itt is, ott is hallatszott az örömkialtásuk, amint egy-egy húsvéti tojással megrakott fészkekre bukkantak. A kékbársonyos, aranyabroncsos tojás tele volt cukorral.

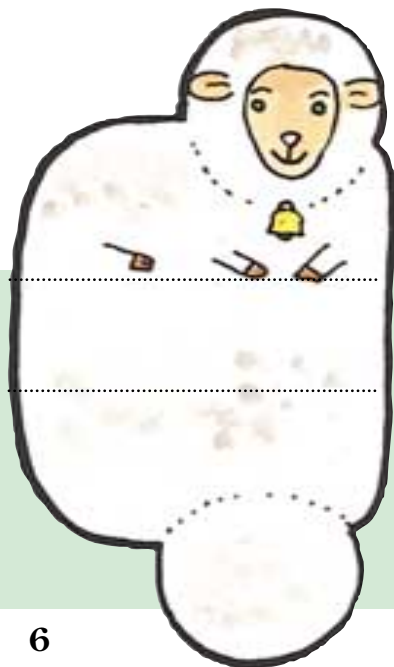
Én is megkóstoltam. Sosem ettem még ennél édesebb cukrot.

Locsolkodó legény vagyok,
Senkit szárazon nem hagyok.
Szagosvíz van az üvegbe',
Tojást kérek a zsebembe!
Piros legyen, mint a retek,
Asztal mellé ültessetek,
Sonka, tojás legyen rajta,
Bor is, a legjobb fajta.

Van e háznak rózsabokra?
Nyúljék élte sok napokra,
Hogy virítson, mint rózsaszál,
Megöntözném: ennyiből áll
E kis kertész fáradsága,
Piros tojás a váltsága.

Húsvét hétfőn korán kelek,
Sonkát, tojást eszegetek.
Aztán gyorsan felpattanok,
Késő estig locsolgatok.
Szabad-e öntözni?

Másolj rajzlapra annyi bárányt, ahány felnőtt, és annyi csibét, ahány gyerek üli körül a húsvéti asztalt. Vágd ki, színezd, hajtogasd (a bárány fejét ragasztanod kell).

Tegyél mindenki szalvétájára egy barit vagy egy csibét.

**Így várják a húsvétot
a sepsiszentgyörgyi
Szemerjai Iskola
másodikosai
és Mészely József
tanító bácsi.**

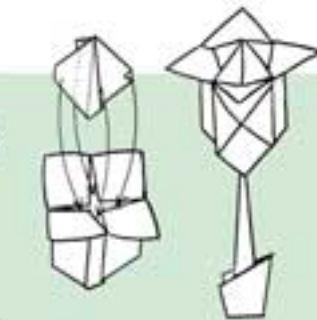
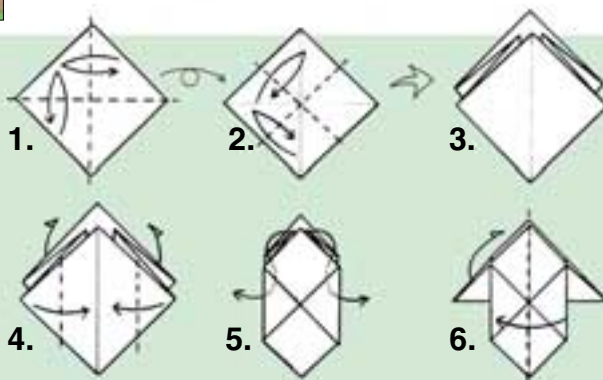
A kiskert zölddel bevont sajtosdoboz. A szár papírhenger, a tulipán origami, a jácint szirmai szalvétágalacsinok.

A tojások fehéren is gyönyörűek, de van köztük gyimesi írókázott, festékekkel mázolt vagy színes papírmozaikkal teleragasztott is. Belsejét anyuka foszlós kalácsba sütötte.

Színes lapra készült kollázs.

Először vágd ki, és rajzzal, rátéttel, csipkézve vagy lyukasztóval mintázd a tojásokat, vágj levelet, ágat, virágot, faricskálj fűvet, majd "komponáld meg" a képet.

A tulipán belseje negyedakkora papírból készül, mint a kehely, 1–3 lépésben.

MESE A KISKAKASRÓL

Faluszéli udvarocskán álldó-
gált egy barackfa, s a tövében ott
kapingált egy rátarti kakaska.

– De jó – dünnyögte magában –, hogy a vilá-
gon vagyok, máskülönben ki keltené hajnalonta
a napot? Jaj, ha egyszer elaludnék: nem ébredne
fel a nap, éj borulna fűre-fára, fáznának a mada-
rak, a kürtőkből, kéményekből nem bodorod-
nék a füst, pissenés sem hallatszana, mély
csend ülne mindenütt...

Ekkor kijött a gazdasszony, s magot szórt a
tyúkoknak: hangos kotkodácsolással mind kö-
rötte tolongtak.

– Szedtevette – szólt a kakas –, nekem is
hagyjatok!

Ám hiába, a tyúkok felcsipkedték a magot.

– Reszkess – dúlt-fúlt a kakaska –, rusnya
népség! Jaj neked! Kukorékolni holnaptól nem
hall senki engemet. Mint a csuka, hallgatok

majd, és nem ébred fel a nap, éj borul a fűre-
fára, fáznak mind a madarak, a kürtőkből,
kéményekből nem bodorodik a füst, pissenés
sem hallatszik majd, mély csend honol minde-
nütt.

S ahogy leszállt a barna alkony, s elültek
mind a tyúkok, kakaskánk még egy darabig
zsörtölődött, motyogott, ámde aztán csakhamar
az ő szeme is leragadt, s arra ébredt reggel,
hogy már jó magasan jár a nap.

– Fékomadta! – dörzsölgette a kakaska a
szemét. – Mi történt itt, hisz vaksötét este volt
még az elébb! Ha jól tudom, megfogadtam, nem
keltem fel a napot, miként lehet hát, hogy mégis
felébredt már, és ragyog?

Gondolkodott a kakas-
ka, hogy történt ez és mi-
képp, s addig töprengett,
tűnődött, addig törte a fe-
jét, míg rá nem jött: a nap-
kelte nem függ a kakas sza-
vától, hogyha itt van az ide-
je, felkél a nap – magától.

TOLNA ÉVA

KAKASKIRÁLY

Nagy kakaskirály vagyok!
Én az apró szárnyasokkal
többé nem barátkozok!
Taréjomat a héten
koronára cserélem!
A lábamon csizma lesz,
valamennyi ügyes szolgál
majd azt sarkantyúzza meg.
De hol van az udvar népe?
Tyúkok, csirkék és a jérce?
Magamra nem maradok!
Ha nem rajzol nekem Gergő,
más lapra vándorolok.

**Színezd ki gyorsan
kakaskirályt és udvarnépét,
mielőtt más lapra vándorolna.**

ZELK ZOLTÁN

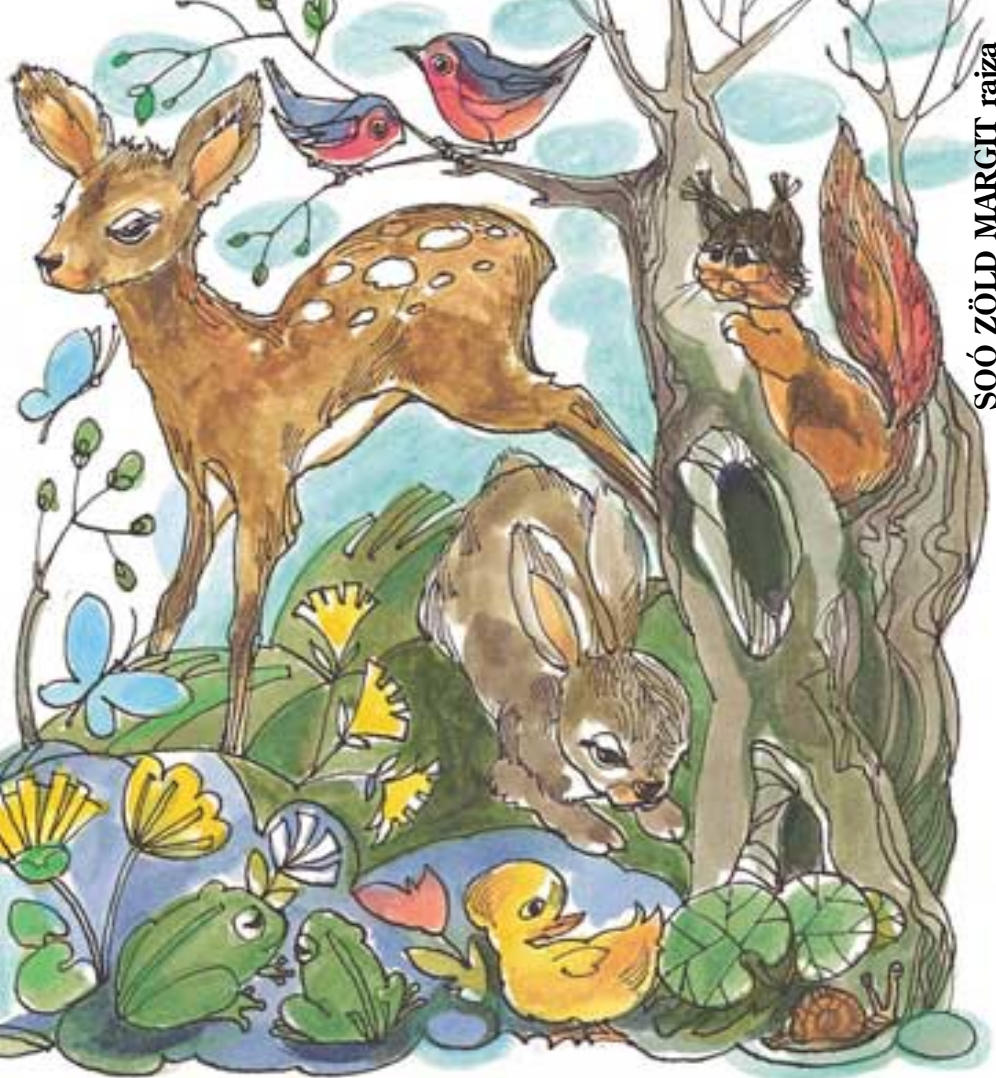
TAVASZI DAL

Egy, kettő, három, négy,
kis őzike, hová mégy?
– Elég, hogyha tudom én:
tavasz elé futok én!

Egy, kettő, három, négy,
te kis nyuszi, hová mégy?
– Se erdőbe, se rétre:
a szép tavasz elébe!

Egy, kettő, három, négy,
te kis madár, vígan légy:
olyan szép dalt daloljál,
szebb legyen a tavasznál!

Sorold fel, hogy az őzikén,
a nyuszin, a madárkán kívül
még ki örül a tavasznak?

SOÓ ZÖLD MARGIT rajza

LÉVAY ERZSÉBET versei

TAVASZI FÉNYEK

Elmúlt a szürke álom,
kék a színe az égnek,
kergetőznek a fákon
pajkos tavaszi fények.

SZÚK A SZOBA

Szúk a szoba, szúk a ház,
áprilisi szellő megbabonáz,
fényben fürdik minden ág,
hívogat a tarka
kinti világ!

BAK SÁRA rajza

Varázsold tavaszivá a szürke képet is, és rajzold rá az öt részletet, amit Sári néni elfelejtett.

TOLNA ÉVA

GERGŐ MEG A NYUSZI

– Te leszel a legbátrabb nyúl az erdőmben – mondta Gergő a nagyfülűnek.

– Egy árva fűszálat sem látok. Rajzolj nekem egy bokrot, hogy biztonságban érezzem magam – könyörgött

Gergőnek a nyuszi.

– Csak a gyávák bújnak el, de te erős vagy és bátor, nem félhetsz senkitől. Neked adom a legnagyobb fát a rajzfüzetemből, akár a hátadra is veheted. Ha meleged lesz, árnyékot tart, ha meg fázol, megmelegít.

Keresztes Annamária, Sarmaság

– Köszönöm a szívessegedet, de inkább egy társat kérek, vele érzem jól magam. Ezt a nagy fát nem kedvelem. Szép, de nagyon nehéz nekem. Ajándékozd oda másnak, jó lesz a szarvasbikának.

Szalma István, Balavásár

NYUSZIKALAP

A tűzok meglátogatta a mezei nyulat, és egy zöld vadászkalapot vitt neki ajándékba. A nyuszi mindjárt a fejére tette, és futott vele egy kört a mezőn. Amikor visszaért, így szólt a tűzokhoz:

– Nagyon szépen köszönöm az ajándékot! Benne fogom tartani a káposztát.

A tűzok meglepődött:

– A káposztát?! De hiszen olyan jól áll a fejedben!

– Így igaz – válaszolta a nyúl. – Ám futás közben minduntalan leesik, vagy a szemem elé billen. Képzeld el, tűzok komám, mi lett volna, ha egy róka loholt volna a hátam mögött! Gyönyörű kalap, de biztonságosabb, ha káposztafej van benne, nem pedig nyuszifej.

VARGA TAMÁS rajza

BOLONDOS MESE

Népmese

Volt egyszer egy ember, szakála volt kender. Az ember levágta a kendert, csinált belőle vásznat. Azután a vásznat elvitte befesteni. A kelmefestő egymás után mutogatta a színeket, az ember pedig így válaszolt:

– Ne legyen sárga, mert azt nem kedvelem! Sem piros, mert azt nem szeretem! Sem barna, mert azt nem kívánom! Sem zöld, mert azt nem óhajtom! –

sorolta, s maga sem tudta megmondani, mit akar.

Erre a kelmefestő így szólt:

– Majd én befestem. Ám ne jöjjön érte hétfőn vagy szerdán, mert azt nem szeretem! Sem szombaton, sem vasárnap, mert azt nem kedvelem! Sem kedden, sem pénteken, mert azt nem kívánom! Sem csütörtökön, mert azt nem óhajtom!

Gondolkozott, gondolkozott az ember – akinek már nem volt szakála kender –, és csakhamar rájött, hogy sohasem mehet el a seszínű vászonért.

SZERDA

SZOMBAT

HÉTFŐ

CSÜTÖRTÖK

VASÁRNAP

KEDD

PÉNTEK

Te milyen színeket szeretsz? A kivágott darabokat rendre felragasztva fessd meg a kendervásznat a kelmefestő helyett. Közben gyakorold a színek nevét és a hét napjait.

Áprilistról azt tartják, hogy a bolondok hónapja. Ezt azonban csak a (nem eléggé okos) felnőttek mondják. Az

16 Balázs Levente, Szentegyháza

eléggé okosak tudják, hogy április azért szép, mert akkor van húsvét – karácsony után a legszebb ünnep. Nagypénteken nagy bánatra, Jézus halálára, húsvét vasárnapján még nagyobb örömré, a feltámadásra emlékezünk. Húsvét hétfőjén a fiúk elindulnak, hogy rózsavízzel megöntözzék a lányokat, amiért piros tojást kapnak és mindenféle finomságot.

No ugye, hogy mégsem a bolondok hónapja április? De azért elsején igencsak vigyázatok, be ne ugrassanak Titeket. Velem rendszerint Kukucsi próbálkozik, de nem megy neki, mert én okosabb vagyok.

Húsvét hétfőn megöntözöm Típetupát, ő meg örömeiben előveszi a tavaly eltett aszalt áfonyát, ami igen finom

Pászka Norbert, Kézdiszentlélek

(éppen olyan, mint az aszalt szilva, csak áfonyában). Úgyhogy én se búslakodom húsvét hétfőn.

Képzeljétek, Siménfalváról egy elsős barátomtól saját kézzel írt levelet kaptam, de elfelejtette ráírni a borítékra a címét: Bíró Istvánnak hívják.

Másik elsős is írt saját kézzel (igaz, még csak nyomtatott betűkkel): Kolák Ádám Nagyváradról. A székeleykeresztúri

Péter Szilviát (II. osztály), a kolozsvári Kismihály Renátát (elsős) és a nyárádköszvényesi Lakó Dóra Brigittát (ő még csak óvodás) is dicsérem szép rajzaikért.

Kívánom, hogy nagyon szép húsvétotok legyen. A lányoknak sok öntözőt – a fiúknak sok piros tojást – és virá-

Farkas Nóra, Szentegyháza

Bimbo Ferike, Nagyvárad

got a gomblyukba!

Még egyszer: vigyázzatok, a borítékokra pontosan írjátok fel a címeteket is, hogy gond nélkül megkaphassátok a választ!

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

Címlap:
Székeley Zsuzsa,
Sepsiszermerja

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXII. évfolyam. 244. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.

Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE (főszerkesztő), MÜLLER KATI.

A szerkesztőség postacíme: 3400 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 064/141323. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL. B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA S.R.L. Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. Ára 6000 lej

MONDÓKA

Nyuszi, nyuszi,
barna nyuszi,
ugorj egyet, hupsz,
pont a fűbe, zsupsz!

**Turucz Renáta
és Gázsó Kinga,
Érmihályfalva**

**Szabó Tímea,
Szászfényszőlő**

18 Páll Zsuzsánna, Zetelaka

**Sövény Tímea,
Szabadka**

TAPSI- FÜLES

Tapsi, tapsi,
kis pajtás,
igyekezz, mert
közeledik a
goromba vadász.

**Ágoston Benjámín,
Szilágysomlyó**

KAKASKA

Egy holdvilágos éjszaka
kendermagos kakaska
új gazdasszonyt keresett,
kinél szebb kis tyúkra lelt.
Reggelente vidáman
kukorékolt hibátlan:
– Keljetek fel, gyerekek,
iskolába menjetek!

Király Zsolt, Szilágyszóvány

Kövecsi Réka Szende, Kolozsvár

A SZERENCSÉS TAPSIFÜLES

Egy hideg téli napon, mikor Tapsi már az utolsó répát is megette, elindult az erdőbe, hogy ennivalót keressen.

Ment, mendegélt. Egyszer csak zajra lett figyelmes. Megfordult, s hátánál a vadász. Tapsifüles elfutott, a vadász pedig utána.

Az erdő közepén volt egy kicsi ház, amelyben egy barátságos öreganyó lakott. Házát dombok és fenyőfák vették körül. Barátai a nyulak, őzek és a madarak voltak.

Épp az ablak mellett kötögetett, amikor észrevette kedvenc nyuszikáját, ahogy a vadász elől menekül.

A vadászra förmedt:

– Ne bántsd az állataimat!

Romocea Dávid, Zsibó és Nagy Márta Tímea, Beresztelke

A nyuszi megmenekült, a vadász elmene-
kült. Azóta csak vendégségbe jár hozzájuk,
húsvétkor együtt festik a szebbnél szebb tojá-
sokat, és boldogan isszák a répaszörpöt.

György Renáta, Tóth Lilla és Szabó Henrietta,
Szilágysomlyó

Húsvéti

tojástartók

El ne guruljon
a szép piros tojás!
Vágd ki a rajzokat,
a nyuszt a bevágásnál
csúsztasd össze, a kacsát
ragaszd meg,
s tegyél bele tojást.

